

Раздел I. Общи положения

Чл. 1. Фармацевтична професия може да се упражнява само от лице, притежаващо образователно-квалификационна степен "магистър" по фармация и призната правоспособност в Република България.

Чл. 2. Професията на магистър-фармацевт се основава на следните ценности: 1. Основна и най-голяма ценност е здравето, благосъстоянието и безопасността на пациента.

1. Професионална компетентност и отговорност.
2. Честност, хуманност, милосърдие и емпатия.
3. Тактичност и вежливост в отношенията с пациенти, колеги и обществото.
4. Толерантност към религиозни убеждения, етническа и политическа принадлежност, сексуална ориентация и други специфични индивидуални особености.
5. Еднаквост и равнопоставеност в отношенията към пациентите, независимо от обществено, социално и материално положение.

Чл. 3. Всеки магистър-фармацевт при професионалната си реализация трябва да работи по начин, който защитава името и престижа на професията и да утвърждава доверието на обществото към нея.

Чл. 4. Магистър-фармацевтът е длъжен да разбира природата, ефектите на лекарствата и начините, по които те могат да бъдат използвани за да се предотвратят болести, да се облекчат симптоми и/или да се подпомогне диагностицирането им.

Чл. 5. Магистър-фармацевтът е длъжен да спазва правилата за Добра фармацевтична практика и да поддържа професионалната си компетентност в съответствие на новостите в медицината и фармацията. Това си задължение фармацевтът приема като лична отговорност.

Чл. 6. Магистър-фармацевтът представя себе си само по начин, който защитава достойнството и честта на професията, и е в рамките на закона.

Чл. 7. Магистър-фармацевтът трябва да работи за непрекъснато издигане престижа на фармацевтичната професия.

Чл. 8. Магистър-фармацевтът трябва да бъде независим в професионалните си решения и действия, като се ръководи единствено от здравето и безопасността на пациента.

Чл. 9. Магистър-фармацевтът спазва закона и решенията на съсловие. Придържа се към високи професионални стандарти, буквално и по дух, защитава честта и достойнството на професията.

Чл. 10. Магистър-фармацевтът се стреми към избягването на злоупотреби и пристрастявания.

Чл. 11. Магистър-фармацевтът търси честно и разумно заплащане за своята професионална дейност.

Чл. 12. (1) Магистър-фармацевтът съдейства за развитие на системата за здравеопазване и инициира и подкрепя позитивни промени.

(2) Магистър-фармацевтът активно участва в разработването, обсъждането и промените в здравната политика, които са в интерес на пациента и обществото.

Чл. 13. Магистър-фармацевтът участва в програми за повишаване на нивото на здравна култура на населението, опазването на околната среда и популяризирането на разумната употреба на всички здравни източници.

Чл. 14. Магистър-фармацевтът се бори активно срещу всички възможности за производство, доставка и търговия с лекарствени продукти извън рамките на закона.

Чл. 15. Магистър-фармацевтът трябва да търси честност и справедливост при разпределението на здравните ресурси, за които е отговорен, както и търси баланс между нуждите на пациента и обществото.